

Lætt uttan at vera lættisoppi

Teir smæðast ikki við at kalla sín tónleik lættan popptónleik. Teir halda tað vera týðningarmikið at skriva hitt. Og teir viðganga, at teir skriva yrkingar út frá persónligum hendingum. Eyðun Nolsøe og Terji Rasmussen hava gjørt sína fyrstu fløgu saman

*Eyðun Klakkstein
(Keymannahavn)*

Teir hava hildið saman, spælt saman og sungið saman í næstan 15 ár. Alt var gaman, men ongantíð hava teir gjørt fløgu saman.

Til nú.

Í gjár kom nýggjur tónleikur hjá Eyðuni Nolsøe og Terji Rasmussen á gotuna, og hesa ferð hava teir báðir komponistarnir og tónleikarnir sligið seg saman um eina felags fløgu.

Hugskotið er vordið til veruleika inni í bumbuskýlunum á Amager — Oyrasundskolleginum — har teir báðir búgva. Gráur risarnir, sum stínga seg upp sum ein ósjarmerandi eystureuropeisk leivd, geva ikki vónir um kreativitet, tónleik og skaldskap, men júst hesir betongblokkarnir hava umsiður gjørt hugskotið, sum er bæði gamalt og gjøgnumtugt, til veruleika.

Síðani 1985, tá teir fyrstu ferð rendu seg inn í hvønn annan á Konditarinum í Havn, hava Eyðun og Terji verið vinmenn. Síðani hava teir spælt saman í Frændum og Føstufressum, og teir hava eisini havt konsertframførslur sum duo.

- Vit hava búið í hvør sínum landi í 90-unum, so sjálvt um vit høvdu planir, so vórðu tær ongantíð til nakað, sigur Eyðun Nolsøe.

- Síðani eg flutti til Danmarkar í august mánaði í fjør, hava vit sæð meira til hvør annan, og tað hevur so havt við sær, at vit gjørdur álvara av at gera eina fløgu saman, sigur Terji Rasmussen.

Teir eru so at siga grannar á stóra Oyrasundskolleginum, har eisini nógvir aðrir føroyingar búgva. Tað eru næstan føroysk viðurskifti sum valda, tí tað er

skjótt at renna inn til hvønn annan, um tað so er fyrri at fáa sær kaffi ella spæla tónleik.

Tosa seg til sættis

Síðani mai mánaða hava teir arbeitt við upptøkunum til nýggju fløguna, og tá seinastu upptøkurnar vóru lidnar í farna mánaði, var ein poppfloa komin undir land. Í gjár gav 3'arin hesa fløgu út.

- Eg og Terji hava altíð svingað rættliga væl saman, og tað hevur leingi ligið í kortunum, at vit skuldu gera eina fløgu saman. Tað var bara spurningur um, hvussu tað skuldi verða, og hvussu tað skuldi ljóðað, sigur Eyðun Nolsøe.

- Sjálvt um tú ikki ætlar tað, so verður tú altíð bundin av, at fløgan skal selja, at tað gerst ein spurningur um pengar og deadline, og soleiðis hevur eisini verið hesaferð. Skuldi henda fløgan gerast veruleiki, so máttu vit gera tað soleiðis, sum vit hava gjørt. Men hóast tú altíð kann brúka meira tíð til eina fløgu, eri eg væl nøgdur við úrslitið, sigur Eyðun.

Saman við Eyðuni og Terji hava aðrir føroyskir tónleikarar spælt, men hetta er eitt projekt, sum teir báðir sjálvir standa fyrri.

- Hetta er fyrstu ferð, at eg havi roynt meg sum produsara, og tað hevur verið ein stór avbjóðing. Eg havi ein dreym um at fara produsaravegin, arrangerera lög hjá mær og øðrum. Eg havi eisini fingið útgerð heima við hús, sum gevur mær nýggjar møguleikar, og eg havi lært ómetaliga nógv av hesum projektinum, sigur Terji Rasmussen, sum saman við Eyðuni hevur produserað og arrangerað tónleikin á fløguni.

- Eg havi programmerað trummurnar til meginpartin av

Mynd: Atli S. Pedersen

- Tað er rættliga týðningarmikið hjá okkum at skriva hitt. Tað er okkara mál at gera populermusikk, men tú kanst ikki skriva hitt upp á kommando, siga Eyðun Nolsøe og Terji Rasmussen, sum í gjár góvu nýggja fløgu út

sangunum á fløguni, og tað hevur veruliga verið ein stór roynd fyrri meg. Sjálvt um eg havi hildið, at trummurnar hava verið á góðari leið, havi eg allatíðina ivast í tí. Eg havi alla tíðina havt fyrri neyðini at sannføra meg um, at trummurnar vóru nógv góðar, og tí var tað ein byrða sum fall av herunum, tá

eg fekk góð skoðsmál frá onkrum trummuslára.

- Vit høvdu ein tørv á at sleppa at produsera og arrangerera okkara egna lög. Vit eru báðir uppdrignir tónleikaliga í bólkinum, og har er altíð nógv prát og kjak um, hvussu sangirnir skulu spælast. Tá tú hevur gjørt ein sang, fert tú líkasum við honum

til restina av bólkinum, og onkursvegna heldur tú, at tað er ein æra, at aðrir tíma at arrangerera tíni lög, sigur Eyðun.

- Hesa ferð hava eg og Terji arrangerað øll lögini. Vit hava gjørt av, hvussu sangirnir skuldu spælast og ljóða, og tað hevur gingið sera væl. Vit arbeida væl saman, og vit hava respekt fyrri

Lat vindeygad upp og ein glæma sær inn í skýmligar krókar í títt myrka sinn árin, børnini, dreymarnir, alt nær fór at kava og nær bleiv tað kalt

- Maria